Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Oktober 1854.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OBRĘBU ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IX.

Wydany i rozesłany dnia 17 Października 1854.

31.

Verordnung des Ministers des Innern vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Komitatsbehörden im Königreiche Kroazien und Slawonien betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 249, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

32.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der rein politischen sowie der gemischten Bezirksämter im Königreiche Kroazien und Slawonien betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 250, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

33.

Veordnung des Ministers des Innern vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Kreisbehörden im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 251, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

34.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 1. Oktober 1854,

die Aktivirung der Bezirksämter im Großfürstenthume Siebenbürgen betreffend.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 252, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

35.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. Stück, Nr. 253, ausgegeben am 7. Oktober 1854),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

zur Lösung der Zweifel über die gegenseitige Kompetenz der Gerichtshöfe erster Instanz und der städtisch-delegirten Bezirksgerichte (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) zur Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit.

Da über die gegenseitige Kompetenz der Gerichtshöfe erster Instanz und der städtisch-delegirten Bezirksgerichte (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) zur Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit Zweifel hervorgekommen sind, so findet das Justizministerium zum Behufe der richtigen Auffassung des Sinnes der bezüglichen Bestimmungen der Zivil-Jurisdikzionsnormen (§§. 12, 49 lit. b), 50 lit. b), 69, 78, 84 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 49, 51, 52, 65, 73, 79 des Patentes vom 20. November 1852, Nr. 259 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 49, 51, 63, 71, 77 des Pa-

31.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 Paźdź. 1854,
dotyczące wprowadzenia w czynność władz komitatowych w królestwie Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 249, wydaną d. 7 Paźdź. 1854.

32.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 1 Października 1854,
dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych czysto-politycznych jako téż mięszanych w królestwie Kroacyi i Slawonii.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 250, wydaną d. 7 Październ. 1854.

33.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 1 Paźdź. 1854,
dotyczące wprowadzenia w czynność władz obwodowych w W. Ks. Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 251, wydaną d. 7 Październ. 1854.

34.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 1 Października 1854,
dotyczące wprowadzenia w czynność urzędów powiatowych w W.K. Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 252, wydaną d. 7 Paźdź. 1854.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 2 Październ. 1854,
(Dziennik Praw Państwa, część LXXXIV, N. 253, wydana dnia 7 Października 1854),
mające moc we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,
w przedmiocie uchylenia wątpliwości co do wzajemnéj kompetencyi trybunałów piérwszéj instancyi i sądów powiatowych miejsko-delegowanych (pretur miejskich, sądów miejsko-delegowanych) celem wykonania sądownictwa personalnego i realnego.

Ponieważ w przedmiocie wzajemnéj kompetencyi Trybunałów piérwszéj Instancyi i sądów powiatowych miejsko-delegowanych (pretur miejskich, sądów miejsko-delegowanych) celem wykonania sądownictwa personalnego i realnego wątpliwości zaszły, przeto wydaje Ministeryum Sprawiedliwości następne objaśnienia co do należytego pojęcia myśli dotyczących postanowień norm jurysdykcyjnych cywilnych (§§. 12, 49 lit b), 50 lit. b), 69, 78, 81 patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 251 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 49, 51, 52, 65, 73, 79

tentes vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetzblattes; §§. 12, 48, 67, 76, 82 des Patentes vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetzblattes, und §§. 12, 48, 63, 72, 78 des Patentes vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetzblattes) nachstehende Belehrung zu ertheilen:

Der im §. 12 der Zivil-Jurisdikzionsnormen bezeichnete engere Sprengel der Gerichtshöfe erster Instanz fällt mit dem Umkreise der Städte, wo diese Gerichtshöfe ihren Standort haben, zusammen. Unter dem Ausdrucke »Umkreis der Städte« oder »Gebiet der Orte« wo die Gerichtshöfe ihren Sitz haben, kann aber lediglich das eigentliche Gebiet der Stadt und der dazu gehörigen Vorstädte, wozu im lombardisch-venezianischen Königreiche auch die Corpi Santi gehören, verstanden werden, daher den städtisch-delegirten Bezirksgerichten (Stadtpräturen, städtisch-delegirten Gerichte) in dem ihnen außerhalb des Umkreises der Städte, oder des Gebietes der Orte, wo die Gerichtshöfe erster Instanz ihren Sitz haben, zugewiesenen Bezirke die Ausübung der Personal- und Realgerichtsbarkeit gleich allen übrigen Bezirksgerichten (Präturen, Stuhlgerichten) zusteht.

Krauß m. p.

36.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. Oktober 1854,

über den Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden erster Instanz und der Staatsanwaltschaft in den Herzogthümern Steiermark, Kärnthen und Krain, sowie über die Einführung der, mit der neuen Gerichtsorganisirung in Verbindung stehenden Gesetze.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, LXXXIV. St., Nr. 254, ausgegeben am 7. Oktober 1854.

37.

Verordnung des Justizministeriums vom 5. Oktober 1854,

(Reichs-Gesetzblatt. LXXXIV. Stück, Nr. 255. ausgegeben am 7. Oktober 1854),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

wodurch in Folge Allerhöchster Ermächtigung vom 4. Oktober 1854 das Verfahren geregelt wird, welches wegen vorläufiger Sicherstellung der Schadenersatz-Ansprüche vorzukehren ist, die nach Maßgabe der bestehenden Gesetze aus dem Vermögen der wegen Hochverrath, Aufruhr oder Aufstand verurtheilten Personen zu erholen sind.

Um die Vollziehung der, in dem §. 59 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 und im §. 360 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 enthaltenen Bestimmung, wornach alle, des Verbrechens des Hochverrathes, Aufruhres oder Aufstandes schuldig erklärten Personen zum Ersatze des, durch eines dieser Verbrechen dem Staate oder Privatpersonen zugefügten Schadens verpflichtet sind, sicher zu stellen, wird hiermit in Gemäßheit einer Allerhöchsten Entschließung vom 4. Oktober 1854 verordnet, daß in denjenigen Kronländern, wo die genannte Strafprozeß-Ordnung bereits in Wirksamkeit steht, sogleich nach der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung, in den übrigen Kronländern aber von dem Zeitpunkte

Patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 259 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 49, 51, 63, 71, 77, Patentu z d. 20 Listopada 1852, N. 261 Dziennika Praw Państwa; §§. 12, 48, 67, 76, 82 Patentu z d. 16 Lutego 1853, N. 30 Dziennika Praw Państwa, i §§. 12, 48, 63, 72, 78 Patentu z d. 3 Lipca 1853, N. 129 Dziennika Praw Państwa).

Wskazany w §. 12. norm jurysdykcyjnych ściślejszy okrąg Trybunałów pierwszéj instancyi spada z okręgiem miast, gdzie Trybunały te stanowisko swe mają. Pod wyrazem „okrąg miast" albo „obrąb miejsc" gdzie Trybunały siedzibę swą mają, rozumieć zaś należy li tylko właściwy obręb miasta i przedmieść do niego należących, do czego w królestwie Lombardzko-Weneckiém także i Corpi santi się liczą, zaczém więc sądom powiatowym miejsko-delegowanym (preturom miejskim, sądom miejsko-delegowanym) przysłużać ma w powiecie im przekazanym poza okręgiem miast, lub poza obrębem miejsc, gdzie Trybunały pierwszéj instancyi siedzibę swą mają, wykonanie sądownictwa personalnego i realnego równie jak wszelkim innym sądom powiatowym (preturom, sądom stolcowym).

Krauss m. p.

36.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 2 Października 1854,

o początku wprowadzenia w czynność czystych Władz Sądowych pierwszéj instancyi, tudzież prokuratoryj rządowych w księstwach Styryi, Karyntyi i Krainy, równie jak o zaprowadzeniu tamże ustaw, z nową organizacyą sądową w związku będących.

Obacz Dziennik Praw Pańswa, Część LXXXIV, N. 254, wydaną dnia 7 Paźdz. 1854.

37.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Października 1854,

(Dziennik Praw Państwa, Część LXXXIV., Nr. 255, wydana dnia 7 Października 1854),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

mocą którego w skutku Najwyższego upoważnienia z dnia 4 Października 1854, uregulowaném zostaje postępowanie w celu uprzedniego ubezpieczenia praw do wynagrodzenia, mających się poszukiwać, według ustaw obowiązujących, na majątku osób skazanych za zbrodnie zdrady głównéj, rozruchu lub powstania.

Żeby zabezpieczyć wykonanie przepisu, objętego w §. 59. ustawy karnéj z dnia 27 Maja 1852 i w §. 360 ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853, na mocy którego wszystkie osoby uznane za winne zbrodni zdrady głównéj, zbrodni rozruchu lub powstania, obowiązane są do wynagrodzenia szkody wyrządzonéj przez jedne z powyższych zbrodni bądź Rządowi, bądź prywatnym, rozporządza się w skutku Najwyższego Postanowienia z dnia 4 Października 1854 r., żeby w tych krajach koronnych, w których rzeczona ustawa o procesie karnym już obowiązuje, natychmiast po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, w innych krajach koronnych zaś od dnia, w którym wspomniona ustawa o procesie karnym

angefangen, wo daselbst die gedachte Strafprozeß-Ordnung in Geltung treten wird, zugleich folgende Bestimmungen in Anwendung zu bringen sind:

»Sobald gegen eine bestimmte Person, dem §. 145 der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 gemäß, der Beschluß zur Einleitung der Untersuchung wegen des Verbrechens des Hochverrathes, des Aufruhres oder Aufstandes gefaßt wird, hat das Untersuchungsgericht, nach Vernehmung des Staatsanwaltes, entweder zugleich mit der Einleitung der Untersuchung oder mittelst abgesonderter Verordnung, zu verfügen, daß der Ersatz, welcher den Beschuldigten in Folge des §. 360 der Strafprozeß-Ordnung, sowohl für die unmittelbaren oder mittelbaren durch das Verbrechen herbeigeführten Beschädigungen als für die, zur Unterdrückung der verbrecherischen Unternehmung und zur Wiederherstellung der Ordnung und Sicherheit etwa erforderlichen Kosten treffen könnte, gehörig sicher gestellt werde. Zu diesem Ende hat das Untersuchungsgericht nach Umständen die Pfändung und Sequestrazion des ganzen Vermögens des Beschuldigten oder eines angemessenen Theiles desselben an beweglichen Gütern zu verhängen und diese Verfügung, soweit es ohne Beeinträchtigung schon erworbener Rechte dritter Personen und der, dem Beschuldigten obliegenden Verpflichtung zur Ernährung seiner schuldlosen Ehegatten oder anderer Angehörigen zulässig ist, entweder selbst in Vollzug zu setzen, oder die Einleitung zu treffen, daß dieselbe auf Grundlage seiner Anordnung, allenfalls unter Mitwirkung der Finanzprokuratur, durch den Zivilrichter in Vollzug gesetzt werde.

Diese Maßregeln haben nur dann zu unterbleiben, wenn erhellet, daß durch die strafbare Handlung kein Schade entstanden ist, welcher einen Ersatzanspruch zur Folge haben könnte.

Die zur Sicherstellung getroffenen Anordnungen haben in der Regel bis zur rechtskräftigen Beendigung des Strafverfahrens fortzudauern.

Doch können dieselben im Laufe der Untersuchung nach Beschaffenheit der Ergebnisse derseben auch weiter ausgedehnt oder beschränkt werden. Auch steht gegen jede darauf bezügliche Verfügung sowohl dem Beschuldigten als dem Staatsanwalte das Recht zu, dem §. 64 und 65 der Strafprozeß-Ordnung gemäß, die Entscheidung des Gerichtshofes in Anspruch zu nehmen und gegen die Entscheidung des letzteren die Beschwerde an das Oberlandesgericht, oder wenn von diesem eine Abänderung erfolgen sollte, an den obersten Gerichtshof zu ergreifen.«

Bei der endlichen Entscheidung über das Strafverfahren hat der Gerichtshof, wenn gegen den Beschuldigten kein Strafurtheil ergeht, die Aufhebung der bewirkten Sicherstellung anzuordnen, wenn aber der Beschuldigte eines der im Eingange erwähnten Verbrechen schuldig erklärt werden sollte, zugleich auszusprechen, in wieferne die Sicherstellung für den durch das Strafurtheil zuerkannten oder nach Maßgabe des §. 362 der Strafprozeß-Ordnung auf den Rechtsweg verwiesenen Ersatz-Anspruch fortzudauern habe.

Krauß m. p.

obowiązywać zacznie, wraz następujące urządzenia weszły w zastósowanie:

„Jak skoro, stósownie do §. 145. ustawy o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853 przeciw jakiéj osobie powziętą będzie uchwała wytoczenia śledztwa o zbrodnie zdrady głównéj, rozruchu lub powstania, Sąd prowadzący śledztwo, winien po wysłuchaniu prokuratora, albo wraz z wytoczeniem śledztwa, albo téż przez osobne rozporządzenie, nakazać, żeby dostatecznie zabezpieczone zostało wynagrodzenie, któreby przypadało na obwinionego w skutku §. 360 ustawy o procesie karnym, nie tylko za szkodę zrządzoną pośrednio lub bezpośrednio przez zbrodnie, lecz także za koszta, które były potrzebne do przytłumienia zbrodniczego zamachu i do przywrócenia porządku i bezpieczeństwa. Tym końcem Sąd prowadzący śledztwo winien jest nakazać według okoliczności zajęcie i sekwestracyę całego majątku obwinionéj osoby, lub téż stósownéj części onegoż w dobrach ruchomych, i ten nakaz albo sam wykonać, albo téż uczynić takie rozporządzenie, żeby takowy na zasadzie jego polecenia, w razie potrzeby za współdziałaniem prokuratoryi skarbowéj przez sędziego cywilnego wykonanym został, o ile to bez uszczerbku praw osób trzecich, i obowiązku ciążącego na obwinionym żywienia swojéj małżonki niewinnéj i innych krewnych, dopuszczoném być może.

Powyższe kroki wtedy tylko zaniechane być powinny, jeżeli się okaże, iż przez występek nie powstała żadna szkoda, któraby pociągała za sobą prawo do wynagrodzenia.

Rozporządzenia, poczynione w celu zabezpieczenia, trwać powinny w powszechności aż do ukończenia prawomocnego postępowania karnego.

Mogą one wszakże w ciągu śledztwa w miarę tego co się wykaże z niego, albo być rozciągnięte, albo téż ograniczone. Wolno jest oprócz tego tak obwinionemu jako téż prokuratorowi Rządowemu przeciw każdemu rozrządzeniu w tym przedmiocie wydanemu, żądać stósownie do §§. 64 i 65 ustawy o procesie karnym rozstrzygnienia Trybunału, i przeciw rozstrzygnieniu tegoż ostatniego założyć rekurs do sądu krajowego wyższego, a gdyby przez tenże zmiana nastąpiła, do Najwyższego Trybunału Sądowego.

Przy ostateczném rozstrzygnieniu na drodze karnéj Trybunał winien, jeżeli przeciw obwinionemu wyrok wydanym nie będzie, nakazać zniesienie uzyskanego zabezpieczenia, jeżeli zaś obwiniony uznanym został za winnego któréj zbrodni, wspomnionéj na wstępie, winien wraz orzec, jak dalece zabezpieczenie prawa wynagrodzenia, przyznanego wyrokiem karnym, lub na mocy §. 362 ustawy o procesie karnym odesłanym na drogę prawa, nadal trwać powinno.

Krauss m. p.